

- Šimtadienis
- Valentino diena
- Pasidalinom gerumu
- 4F ir 4G
- Interviu su rėmimo fondo pirmininku
- Projektai
- Detektyvinė popietė Žirmūnų gimnazijoje
- Užgavėnės

Interviu su gimnazijos direktoriumi Edmundu Grigaliūnu

Nauji metai, nauji darbai, nauji pažadai. Turbūt ne vienas jūsų Naujųjų išvakarėse pasižadėjote sau 2008 m. būti stropesni, rečiau lakstyti už mokyklos kampo parūkyti, dažniau nueiti į taip nusibodusias pamokas, būti aktyvesni ir t.t....VŽG laikraštuko redakcija taip pat nori

keistis, taigi šiuos metus pradedam spalvingesni, drąsesni bei objektyvesni. Pasisitengsim išsiklausyti į gimnazijos direktoriaus E.Grigaliūno lūkesčius bei patarimus ir imsime darbo...

Nukelta į 2 puslapį

Sausio 13-oji (1991)

Visose mokyklose sausio 11-ą dieną vyko 5-ųjų tylos minučių minėjimas žvakių šviesoje. Šią baisią dieną, prieš 16 metų, į Vilnių įsiveržė ginkluota kariuomenė ir užpuolė beginklius, tautines dainas giedančius lietuvius. Šiaurės miestelyje, visai netoli mūsų gimnazijos, buvo tankų stovėjimo laukas. Lietuviai buvo labai drąsūs ir vieningi. Reiškiamo pagarbą žuvusiems už pasiaukojimą ir ištikimybę Lietuvos nepriklausomybei.

Vasario 16-oji (1918)

Taip kaip Amerikoje yra liepos 4-oji, Prancūzijoje - liepos 14-oji, taip pas mus yra Vasario 16-oji - Lietuvos gimimo diena. Valio!!! Galime užsirišti tautines juostas, ruošti lietuviškus valgius, giedoti Lietuvos himną, laikyti rankoje trispalvę, netgi kalbėtis lietuviškai (!). Su artėjančiu gimtadieniu, Lietuva!

Kotryna Šeduikytė

Interviu su Jūrate Šačkute

Sveiki! Škart kalbiname istorijos mokytoją Jūratę Šačkutę. Kas gi jos gali nežinoti? Tie, kurie pas ją pakliūna mokyti, yra įsitikinę, jog ji paruoš būsimajam istorijos egzaminui puikiai, tą patvirtina ne tik praėjusios laidos, bet ir jos dėstymo metodika. Mokytoja J. Šačkutė pasižymi ne tik kaip puiki mokytoja, bet ir kaip racio-

nali humoristė (ne veltui jos pasakytos frazės yra neretai cituojamos tiek šiame laikraštyje, tiek internete ir netgi skaipe), tuo sudominama, pralinksmindama mokinius. Na, o dabar paklauskite, ką mums atsakė mokytoja.

Nukelta į 3 puslapį

VŽG

SPALVOJAS

11 numeris

Interviu su gimnazijos direktoriumi

Edmundu Grigaliūnu

Atkelta iš 1 puslapio

- VŽG laikraštį leidžiam jau beveik pusantrų metų, taigi ką jūs galėtumėt apie jį pasakyti?

- Šaunu, kad leidžiat. Jūs įgyvendinot seną VŽG svajonę. Mokytoja Žygeliene buvo pradėjusi leisti laikraštį „Ačiū“, paskui nutrūko, moksleiviai nebesugebėjo suorganizuoti. O kad jūs pradėjot leisti, tai šaunu.

- Kaip manote, laikraščio paskirtis yra informuoti mokyklos bendruomenę ar reikėtų spausdinti nuomones, kelti diskusijas...?

- Aš manau ir tas, ir tas. <...> Mane maloniai nustebino ugdytinių tėvai, kai pasakė, kad jie skaito tą laikraštį. Laikraštis galėtų būti vienas iš tėvų informavimo būdų, nes jie mažai žino, kas vyksta mokykloje.

- Kaip manote, ką reikėtų laikraštyje keisti, ko trūksta?

- Reikėtų daugiau aktualijų, diskusijų, straipsnių, dėl kurių reikėtų diskutuoti, nuomonių pasidalijimo. Kad būtų daugiau interviu, susitikimų, tarkim, su buvusiais mūsų mokiniais, kurie jau yra rimti žmonės, dabar užima gan svarbias pareigas. Taip pat šiandieninis gimnazijos gyvenimas atsispindėtų. Apie tarpklasines varžybas parašytumėt daugiau. Kad tai būtų gyvas atspindys, o ne metraštis.

- Tarkim, parašytumėme

atsiliepimus ir ką daryti, kad paskui nebūtų taip, jog ateina kas nors iš administracijos ir sako: „Kol nepataisysit, negalima spausdinti“?

- Jūs esat žurnalistai ir jūs nelabai turit ir paisyti, kas kam nepatiko. Aišku, negalima imti žodžių iš konteksto. Bet šiaip derinti straipsnį „ar jums viskas tinka?“, tikrai to nereikia. Jūs tiesiog turite išreikšti savo poziciją, o ta pozicija patinka - nepatinka, čia jau kitas dalykas. Ir jūs turėtumėt būti drąsesni.

- Ko galėtumėte palinkėti VŽG laikraščiu, jo kūrybinei grupei?

- Kad tiražas jūsų išaugtų. Kad turėtumėt daugiau korespondentų, gal ne tik pastovių, bet daugiau rastumėt žmonių, kurie parašytų straipsniuką vienu ar kitu klausimu. O šiaip, nieko nebijokit, eikit pakelta galva ir tęskit pradėtą darbą. Kiek galėsiu, tiek padėsiu...Kiek sugebėsiu padėti.

Gimnazijoje yra 794 mokiniai ir 68 mokytojai, o kur dar mokyklos vadovybė.... tad natūralu, kad tarp tokios daugybės skirtingų žmonių kyla nesutarimų. Jeigu jautiesi neišklauskite/a, susidūrei su neteisybe VŽG koridoriuose, kreipkis į laikraščio redakciją. Laikas garsiai išreikšti savo nuomonę. Drauge išspręsti problemas daug lengviau...

Savo problemas, apmąstymus bei komentarus siūskite el. paštu adresu:

laikrastis@vzg.lt
Vitalija Slušnytė

Šimtadienis

Mielieji gimnazistai, o ypač, dvyliktokai: neseniai mokyklą sudrebino Šimtadienis! Tad, įdomumo dėlei, apklausiau trečios klasės moksleives Aureliją ir Aušrinę, šios šventės organizatores, kad truputį pristatytų mums šio darbo veiklos užkuliusius.

Esi viena iš dvyliktokų šimtadienio organizatorių. Kas paskatino imtis šio gana nelengvo ir atsakingo darbo?

Aurelija: Na, nežinau, gal tai, kad po kokių penkiasdešimt metų bus smagu prisiminti, jog visgi organizavau Šimtadienį, be to, mano manymu, tai ne šiaip mokyklos renginys, o tam tikras „tūsas“ ar šiaip parama dvyliktokams. Organizavom su viltim, jog tai suteiks daug linksmumo ir kad mūsų pastangos sugrįš kitamet, kai jau mums organizuos.

Aušrinė: Manau, kad šimtadienis – viena gražiausių švenčių per visus dvylika metų, praleidžiamų mokykloje. Tai ta diena, kuri turi būti ypatinga ir būtent trečiokai turėtų sukurti tokią atmosferą. Galbūt šis įsitikinimas ir paskatino imtis šimtadienio organizavimo.

Ar dažnai vyksta organizaciniai „suėjimai“? Koks tavo, pavadinkim, darbo pobūdis juose?

Aurelija: Turėjom tik mėnesį laiko, kai sužinojom temą, tad, dėl šios priežasties, „susiejimai“ vyko beveik kasdien. Pradžioj visi dirbo „idėjinių“ darbą, nes reikėjo viską sugalvot nuo nulio. Konkrečiai aš dirbau prie pačios renginio vizijos, visi darė, ką gali ir ką sugeba geriausiai, pavyzdžiui, nuo tokių smulkmenų, kaip eiti tartis su pavaduotoju Vincu, bandant nesusipykt, ir šiaip visko realizavimu, reikmenų gavimu.

Aušrinė: Susirinkdavome kasdien, tačiau kaskart tiek darbo pobūdis, tiek pats darbingumas skiriasi. Pradžioje

sukūrėme pagrindinę idėją, vėliau pasiskirstėme darbo grupėmis. Taip dirbome visą laiką, kiekvienas žinojo, už ką yra atsakingas, tačiau visada vieni kitiems padėdavome ir darbas tarp grupių buvo koordinuojamas.

Ar daug trečiuokų – savanorių – norėjo padėti organizuoti šį mokyklai itin svarbų renginį?

Aurelija: Iš tiesų daug. Mūsų maždaug 40-ties sąrašėlis, žinoma, kai kurie dirbo tik epizodiškai, bet dirbančių iš peties irgi nemažai. Tiesą pasakius, nesitikėjau, kad tiek atsidavusių žmonių susirinks.

Aušrinė: Esu įsitikinusi, kad svarbu ne kiekybė, o kokybė. Iš tiesų savanorių buvo nemažai, bet svarbiausia, kad tai atsakingi, kūrybingi ir darbštūs žmonės.

Ar prisidėdama prie dvyliktokų Šimtadienio organizavimo jau suvoki, kad kitais metais ateis ir tau ta akimirka, kai bus skaičiuojamos paskutinės dienos mokykloje?

Aurelija: Žinoma, suvokiu, bet tokius dalykus daug smagiau užmiršti. Visgi mokytojai „pasistengia“, beveik kasdien primindami, kad „BUS EGZAMINAI“, nors šiems stresams kaip ir neatėjęs dar laikas.

Aušrinė: Taip, tai suvokiu labai gerai, tačiau šiuo metu stengiuosi apie tai negalvoti. Dabar svarbūs tie, kuriems JAU skaičiuojamos paskutinės dienos gimnazijoje.

Keli žodžiai dabartiniams abiturientams.:

Aurelija: Dėkojame, kad nenušvilpėte, mes labai stengėmės.

Aušrinė: Viską pasakėme renginio metu... Tik nepamirškite, kad mes ne profesionalai, o tik žmonės, dirbantys iš širdies.

Aistė Lingytė

Interviu su Jūrate Šačkute

Atkelta iš 1 puslapio

-Kuo troškote būti vaikystėje ir vėliau? Ar svajonės keitėsi?

- Norėjau būti mokytoja. Mokyti lietuvių kalbos. Neįstojus į VPI (dabartinį Vilniaus pedagoginį universitetą) nutariau būti istorijos mokytoja. Skirtumas menkas - mažiau kablelių, daugiau datų.

-Kokią mokyklą esate baigusi?

- Baigiau Vilkaviškio Salomėjos Neries vidurinę mokyklą.

-Kokį Universitetą baigėte?

- Baigiau VPI istorijos – pedagogikos fakultetą, 1997 metais- Universiteto magistrantūros studijas.

-Ar esate patenkinta, kad dirbate Žirmūnų gimnazijoje?

Žirmūnų gimnazijoje dirbti smagu, nes:

1. Man mokyti visuomet patinka.
2. Čia labai daug mokinių, kurie nori

mokyti.

3. Mokslas – šviesa. Be mokslo – tamsa.

-Ar dirbote dar kur nors? Jei taip, tai kur?

- Pabaigusi VPI dirbau 18 metų Vilniaus Antakalnio vidurinėje mokykloje.

-Kažalėtumėte palinkėti Žirmūnų gimnazijos mokiniam?

Linkiu VŽG moksleiviams sveikintis ne tik tarpusavyje, bet ir su visais sutiktais mokykloje: administracija, mokytojais, valytojomis (juk jos irgi moka kalbėti, atsakys); kai kuriems baigti nuodėti nikotinu savo smegenis; valgykloje, kaip ir visose aptarnavimo įstaigose, maloniai laukti eilėje, kol tave aptarnaus, o ne šturmu pulti virėjas. Atminkite, jog feodaliniai karai baigėsi.

Tai štai, mieliaji gimnazistai, tiek sužinojome apie puikiąją mokytoją J. Šačkutę, klausykite mokytojos nurodymo, nes ji viską pastebi.

Rusnė Kriaučūnaitė

Valentino diena

Vasario 14-oji su Valentino buvo susieta pirmaisiais mūsų eros amžiais. Tuomet ir atsirado graži tradicija išreikšti savo jausmus.

Nuo Romos imperijos ar dar senesnių laikų vasario 14-oji buvo romantikų šventė. Istorikų nuomone, iš pradžių ją šventė pagonys. Ankstyvieji misionieriai šią šventę įtraukė į krikščioniškąjį kalendorių. Valentina buvo mažiausiai du šventieji ir keletas kankinių. Tad taip iš senų laikų jausmų reiškimo tradicijos atėjo iki dabar ir turbūt nė vienas įsimylėjęlis neįsivaizduoja, kaip būtų galima neprisiminti ir nepasveikinti jam brangaus žmogaus šv. Valentino dieną.

Šiandien žmonės visame pasaulyje savo mylimiesiems siunčia ne tik romantiškus atvirukus, bet ir dovanėles. Ant

atviruko siuntėjo vardo dažniausiai nebūna, nes jie skirti slaptai meilei. Na, o jei ta meilė akivaizdi ir žinoma aplinkiniams, tuomet siuntimas ir nebūna užslaptintas.

Nesvarbu, kaip pradžiuginsi savo išrinktąjį, juk visi ir taip suvokia, jog mieliausios dovanos yra padovanotos „iš širdies“, su meile. Svarbiausia - prisiminti, ir tada net pati mažiausia smulkmenėlė bus džiaugsmingiausia pasauly. Bet šiaip, manau, čia ne tiek aktualus padovanotas materialus daiktas, kiek švelnus apkabinimas ir nuoširdus „Aš tave myliu“ ištarimas.

Tad meilės jums visiems ir daug nuoširdžių akimirku kartu.

Aistė Lingytė

Pasidalinom gerumu

Susimąstymo bei susikaupimo laikotarpiu prieš Kalėdas grupelė mūsų gimnazijos mokinių su etikos mokytoja važiavo į Rasos specialiąją mokyklą. Tai tampa gražia tradicija pabūti, pabendrauti, pasidžiaugti kartu su kitokiais negu mes. Šis susitikimas tarsi jubiliejinis – penkta kelionė pas žmones, amžinus vaikus. Likimas

juos nuskriaudė, neišmokęs atskirti, kas gera, o kas bloga. Atrodytų, kad juos reikia užjausti, bet tik pamatęs supranti, kad amžina vaikystė jiems bus tarsi apsauga nuo aplinkinio pasaulio.

Liūdniausia, kad ribotos jų galimybės tobulėti. Daugumą iš mūsų, kurie važiavo, tai privertė suprasti, kad visi gimsta lygūs, bet visi mes esame skirtingi. Šie

vaikai niekada nesuaugs, visuomet liks vaikai. Net keista, kad jiems niekada neliūdna, o baimė ir gėda jiems nepažįstamas dalykas. Buvome nustebinti, vienas paraginimas ir visi vienas per kitą veržiasi dainuoti. Dainos visos linksmos, veiduose tik šypsenos. Kad būtumėt matę jų veidus, jų žvilgsnius. Jie spindėjo iš nekantrumo sužinoti, kas mes tokie, jie prašė šilumos ir draugiškumo. Jie be paliovos šypsojosi kiek-

vienam iš mūsų. Dovanos jiems suteikė dar daugiau džiaugsmo, iškilo klausimas: kur tas džiaugsmas telpa?...

Atsisveikinti tikrai nesinorėjo. Ištari „sudie“ ir nežinai, kaip išeiti, bandai pabūti dar minutėlę... Gal ir keista, kad tai paliko tokį įspūdį, tad tikrai nuoširdžiai linkiu jums ten apsilankyti. Sėkmės Jums!

Eglė Strackaitė

Klasės auklėtoja – Jūratė Sikorskienė
Klasės seniūnė – Emilija Trumpaitė
Iš viso 25 mokiniai, merginų – 17, vaikinių - 8

Apie juos...

4f klasė pasišymė viskuo: „yra tokių, kurie per pamokas pašmaikštuoja, pajuokauja, galbūt tokiu būdu ir tą pamoką šiek tiek paįvairina. Yra tokių, kurie linkę patylėti, užtat savo rašto darbais daug pasako. Yra tokių, kurie... na, vien pasižiūrėjus į juos smagu, kad jie yra.“ Taip dabar jau buvusius auklėtinius (auklėtojos darbo teikiamų malonumų teko atsisakyti, užėmus pavaduotojos pareigas) apibūdina lietuvių kalbos mokytoja ir direktoriaus pavaduotoja ugdymui Virginija Žvirblytė. Jau daugiau nei mėnesį 4f auklėtoja yra geografijos mokytoja Jūratė

Sikorskienė. Mokytojai sunku ką nors daugiau pasakyti, tačiau pirmą išpūdį apie šį kolektyvą susidarė neblogą: „Patiko tuo, kad yra nuoširdūs, kultūringi, gan draugiški. Nors iš jų supratau, kad klasėje trūksta organizuotumo, susitelkimo. Jie tai truputį pabrėžia.“ Patys mokiniai teigia, kad jų kolektyvenė bendrumo jausmo, ypač skiriasi vaikinių ir merginų interesai. Kaip sakė seniūnė, „Yra keletas ypač ryškių asmenybių“, kurių dėmesio reikalavimo būdai ne visiems prie širdies. Virginija Žvirblytė: „Gal kitą kartą tas sąmojis būna tiesmukas, bet tai natūralu. Toks jų amžius. Nors metų tarsi ir daug būtų, bet jie dar neturi tokios

patirties, kad suprastų, jog reikėtų „pridengti“, pavaidinti kažką. Jie dar atvirų veidų. Tai smagu. Nežinau, kiek tie veidai išliks atviri, kai jie išeis į gyvenimą.“

Patys apie save...

Klasės seniūnė Emilija Trumpaitė: „4f kolektyvas yra nedaranus, klasė nevieninga, susiskirsčiusi į grupes. Sunku ką nors bendro suorganizuoti, nes nėra aktyvių žmonių, norinčių imtis veiklos ir atsakomybės. Kita vertus, kai reikia mokytis, vieni kitiems padedame.“

Klasėje yra vaikinių, kurie pamokas paverčia komedija. Kartais tai erzina jau ne tik mokytojus.

Klasėje dauguma stengiasi mokytis, gauti gerus pažymius, bet yra

ir tokių, kurie linkę masiškai praleidinėti pamokas, taip gadindami klasės įvaizdį.“

.....

Ko jau ko, o atvirumo šio kolektyvo žmoguiams tikrai netrūksta. Vien tai, kad seniūnė nepabijoję drašiai išrėžti, kas, jos manymu, klasėje negerai, yra sveikintina. Juk dauguma linkę slėpti visus nesutarimus... Taigi drašos bei atvirumo linkėti nebereikia... Na, o auklėtoja J. Sikorskienė pataria jums tapti draugiškesniems : „Jau 12 klasė. Sakiau jiems, kad tai baigiamieji metai, gražiau, glaudžiau bendraukit.“ Tuo tarpu V.Žvirblytė teigia: „Ir dabar, kol jie dar moko, ir kai išeis, visų pirma, prireiks kantrybės. Nėra taip, kad viskas iš karto pavyktų, ir svajonės ne iš karto pildosi. O antra, linkiu, kad jie patirtų tą vadinamąją žmogiškąją pilnatvę. Jie geri žmonės, tad turėtų pajusti gyvenimo skonį, išmokti džiaugtis gyvenimu, sugebėti nenusivilti juo.“

Vitalija Slušnytė

Klasės auklėtoja – Aldona Kindurienė
 Klasės seniūnė – Agnė Krušaitė
 Iš viso mokinių - 24, merginų -17, vaikinių -7

Apie juos...

4g - tai kolektyvas, kurį aprašyti vis pritrūkdavo žodžių. Norejosi kuo geriau atskleisti klasės charakterį, nes, kaip teigia auklėtoja, šiame kolektyve gausu „nerimstančių sielų“, tačiau nežinojau, nuo ko pradėti. Na, bet laikas spaudžia, taigi pradadam... Istorijos mokytojos Rasos Šilinskienės teigimu 4g yra fantastiška. Ir lankomumas, ir drausmė, ir žinios... Tokios klasės per savo 12 metų patirtį nėra turėjusi. Klasės auklėtoja rusų kalbos mokytoja Aldona Kindurienė teigia, kad beveik visais auklėtiniams yra labai patenkinta ir džiaugiasi su jais bendraudama: „Jie yra labai energingi, optimistiškai nusiteikę. Aš nekalbu apie mokslus, nes su jais yra problemų. Bet manau, kad gyvenime ne tai svarbiausia. Svarbiausia,

kokie jie žmonės išeis iš gimnazijos. O juose aš matau tą gerąjį potencialą ir manau, kad savo gyvenime jie pasieks to, ko nori. Nors galbūt dabar ir ne viskas sekasi. Man visada smagu su jais bendrauti, nes jie yra labai nuoširdūs, žmogiški, kūrybingi, labai šilti, kupini įvairiausių idėjų.“ Auklėtojos nuomone ir žymusis Tomas Šuipys nėra toks jau piktavališkas: „Jį reikėtų suprasti. Iš tikrųjų jis nėra blogas žmogus. Bet tiesiog... Na, tai žmogutis, kuris reikalauja sau ypatingai daug dėmesio. Jis visada nori būti centre ir nejaučia, kad kartais peržengia ribas.“ Mokytoja A. Kindurienė nusiteikusi labai optimistiškai ir atskleidžia mokytojams nebūdinga požiūrį: „Aš manau, kad žmonės, kurie mokyklose būna „blogučiai“, gyvenime ir pasiekia daugiausia, nes jie yra nerimstančios sielos.“ Keista girdėti iš mokytojos tokios žodžius.

Šis kolektyvas tikrai ypatingas. Netgi seniūnė, Agnė Krušaitė, paprašyta aprašyti savo klasę, tarėsi su auklėtoja, ką vertėtų dar papildyti, ką nutylėti. Galiausiai buvo nutarta, kad šie 24 žmogučiai yra pernelyg skirtingi, kad būtų galima juos visus bendrai aprašyti.

Patys apie save...

Klasės seniūnė Agnė Krušaitė: „Kiekvienas žmogus turi savo pomėgius. Kiekvienam patinka skirtingi dalykai. Mano klasė taip pat ne išimtis. Kiek mokinių, tiek skirtingų nuomonių.“

Tačiau kad ir koks įvairiapusis yra šis kolektyvas, auklėtoja teigia, kad „mano ir auklėtinių ryšys yra gana šiltas ir tamprus. Aš jiems leidžiu į save kreiptis vardu, kas jiems labai patinka. Tai kartais ir kilusią įtampą sumažina. 4g aš matau draugišką kolektyvą ir jie patys tai pripažįsta. Tai yra

žmonės, kurie tarpusavy labai bendrauja. Štai toks išskirtinis šios klasės bruožas: draugiškumas, šiltumas, didžiulis optimizmas, nežiūrint į viską.“ Vis dėlto mokytoja R. Šilinskienė linki jums: „Suaugti, susitupėti.“ O aš pritariu Marko Aurelijaus minčiam: „Gyvenime svarbu ne eiti su dauguma, o sutarti su vidiniais paties suvoktais įstatymais.“. Taigi to jums ir linkiu: atrasti save, savo gyvenimo kelią, bet niekada nepamiršti, kad Žemėje nesate vieni.

P.S. Po ilgų „diskusijų“, kaip ir ką reikėtų parašyti apie savo klasę, kad gimnazijos visuomenė susidarytų tiksliausią išpūdį, gimė dar vienas šio kolektyvo aprašymas. Šį sykį savo nuomonę išsakė Fortūnata Žagelytė: „4g – tai klasė, kurios aprašyt neužtektų net visų parašytų Hario Poterio knygų puslapių. Klasės mokiniai linkę ginčytis, kovoti už savo teises, tačiau tarpusavyje yra labai draugiški. Kiekvieną dieną 4g klasėje būna taip linksma, jog tą nuotaiką būtų galima palyginti su nuotaika, jaučiama cirko arenoje per meškinų pasirodymą. Visi mokiniai yra tam tikros srities lyderiai. Klasė - tai tarsi papuoštas šventinis tortas, o auklėtoja - kaip desertinis papuošimas. Visos klasės kolektyvas juda savo svajonių link.“

Informacijos apie šį kolektyvą, daugiau negu pakankamai. Taigi nuomonę susidarykite patys.

Vitalija Slušnytė

Projektai

Projektų rašymas amerikijoje yra viena iš dėstomų disciplinų mokykloje. Jau būdamas pradinėse klasėse, vaikas pristato įvairius projektus, parengtus individualiai ar komandinius. Toks projektų rašymas yra kiekvieno amerikiečio būtinybė. Lietuvoje projektų manija prasidėjo ne itin seniai, prieš 6-7 metus, tačiau greit paplito visose veiklos sferose. Šiuo metu nemokėti rašyti projekto – tai greitai žlugti versle arba bet kuriame sumanyme.

Iš kur galima gauti žinių apie projekto plano kūrimą? Nejaugi tik iš praktikos?

Mums pasisekė, kadangi šiais laikais mes turime visagalį internetą, kuriame rasti galima beveik viską: apie projektus medžiagos tikrai yra. Ir projektine veikla užsiimti niekas netrukdo – gali visi, kas tik nori. Aišku, tai reikalauja daug darbo, bet rezultatai išperka vargus.

Projektine veikla užsiimti ypatingai skatinami jauni žmonės. Tai vadinama jaunimo iniciatyva. Kas tai yra? Jaunimo iniciatyva – tai ilgalaikis projektas, kurio metu jauni žmonės tiesiogiai ir aktyviai dalyvauja veikloje, kurią jie patys sukūrė, suplanavo ir įgyvendina. Jauni žmonės, patys įgyvendindami iniciatyvas, gali įgyti darbo ko-

mandoje patirties, patobulinti veiklų planavimo ir organizavimo įgūdžius, taip pat įgyti patirties pasirinktoje srityje. Jaunimo iniciatyvos gali būti vietinės arba tarptautinės. Vietinė jaunimo iniciatyva – tai vienos grupės parengtas ir vykdomas projektas savo šalyje. Kelių grupių iš skirtingų šalių sukurtas projektas, kurio metu bendradarbiaudamos jaunimo grupės vykdo veiklą savo šalyse ir bendrai, vadinamas tarptautine jaunimo iniciatyva. Atsakymas labai oficialus, todėl geresniam supratimui pateikiamas pavyzdys:

Iniciatyvų projekto pavyzdys

Neformali jaunimo grupė „mnvt“ (mums ne vis tiek) gargžduose 2006 m. Liepos – spalio mėn. Vykde projektą „atmerk akis“.

Projekto metu 13 jaunų žmonių grupė siekė supažindinti jaunimą su nekomerciniu kinu, skatinti kurti, dalyvauti, prisidėti prie organizacinės veiklos ir išblaškyti nuobodulį. Buvo suorganizuoti 5 kino seansai gargžduose ir 1 klaipėdoje. Organizatoriai vietinio laikraščio ir internetinio tinklapio pagalba kvietė visus norinčius ne tik ateiti pažiūrėti skirtingų žanrų ir temų filmų po atviru dangumi (pavyzdžiui, minijos slėnyje, miesto parke po medžiu ar ki-

emelyje tarp garažų), susipažinti su audiovizualiniu menu, kuris it reklama įsiterpdavo tarp filmų, bet ir kurti trumpametražius filmus tema „antra pusė“, taip pat paragauti „aktoriaus duonos“ bendraamžių kuriamame filme. Projekto metu nemažai gargždiškių susidomėjo kino menu, pradėjo kurti ir siųsti savo darbus į įvairius kino festivalius.

Mnvt grupė vykdydama iniciatyvą ne tik praplėtė savo žinias apie kiną, bet ir patys jį kūrė, bandė sudominti ir įtraukti kitus, įgijo darbo komandoje, kultūrinių renginių organizavimo, viešųjų ryšių palaikymo, darbo su rėmėjais ir pan. Patirties. Įgyvendinę projektą iniciatoriai džiaugiasi, kad „kino meno gijomis apvijo ne tik gargždiškių mintis, bet ir atokiausių miesto kampelį pripūtė nekomercija kvepiančio oro“.

Moksleivių mainai

Taipogi nepamirškime mainų programų – kas yra jaunimo mainai ir kodėl jie reikalingi?

Jaunimo mainai – tai jaunų žmonių grupių iš skirtingų šalių susitikimai bendrai veiklai. Jauni žmonės, tiesiogiai susidūrę su kitų kultūrų atstovais ir kasdien bendraudami tarpusavyje, gali daug išmokti vieni iš kitų, draugenauginėdami

pasirinktą temą – aptarti savo kultūrų panašumus bei skirtumus.

Ypač vertingais laikomi projektai, kuriuose dalyvauja jaunų žmonių grupės iš daugiau nei dviejų šalių. Tokio projekto europinė vertė ir tarpkultūrinė dalyvių patirtis yra didesnė. Dvišaliai projektai paprastai yra skirti tiems, kurie niekada anksčiau nėra organizavę ar dalyvavę jaunimo mainų projektuose, taip pat grupėms, kurios į savo veiklą įtraukia mažiau galimybių turinčius jaunus žmones.

Apie mainų programas ne vienas esame girdėję, todėl, manau, pavyzdžių duoti nereikia.

Entuziazmui atsiradus

Kiekvienam projektui yra specialūs reikalavimai, kurių dabar neaptarinėsiu – juos nesunku rasti internete. Dažniausiai tai daug popierizmo reikalaujantis darbas, kadangi kiekvienas būsimas žingsnis turi būti detalai aprašytas ir paaishkinta jo paskirtis. Mes mokykloje turime senatą, kurį patys išrinkome. Į senatorių veiklą įeina ir projektų rašymas. Nesakykite, kad sudėtinga. Patys kėlėte savo kandidatūras – žinojote, ko iš jūsų reikalaus. Na, žinoma, nė vienam suinteresuotam moksleiviui neuždrausta to imtis. Viskas mūsų rankose, tik reikia šiek tiek entuziazmo.

Agota Stašytė

Interviu su rėmimo fondo pirmininku

*Turbūt ne kartą teko girdėti : „ Reikia lėšų projekto vykdy-
mui? Kreipkitės į gimnazijos
rėmimo fondą, prašykit par-
amos.“ Bet kas tas fondas?
Kaip kreiptis? Ką daryti?
Šios organizacijos pava-
dinimas turėtų būti gerai
žinomas visiems, kas mokyk-
loje užsiima bent menkiausia
popamokinė veikla, lanko
būrelius. Na, o visiems likus-
iems pristatau VŽG rėmimo
fondo pirmininką – Giedrių
Barzdenį, kuris sutiko
supažindinti mus su pagrin-
diniais fondo , remiančio
laikraščio spausdinimą,
veiklos principais.*

- Pristatykite.

- Esu Giedrius Barzdenis,
šiuo metu VŽG mokyklos

rėmimo fondo pirmininkas.
Rėmimo fondo veikloje da-
lyvauju jau penkerius metus,
kaip pirmininkas -pirmus.

**- Gal galite man,
kaip moksleivei, nieko
nenutuokiančiai apie
mokyklos savivaldą,
paaiškinti, kas yra mokyk-
los rėmimo fondas?**

- VŽG mokyklos rėmimo
fondas - tai savarankiška,
savanoriška, nepelno sieki-
anti organizacija. Fondas yra
juridinis asmuo, turintis savo
balansą, antspaudą su savo
pavadinimu ir atsiskaitomąją
sąskaitą.

**- Kokia mokyklos rėmimo
fondo paskirtis? Darbo
specifika?**

- Fondo paskirtis - materiali-
ai remti VŽG materialinės
bazės ir švietimo plėtojimo
programas. Remti socialiai
naudingą gimnazijos ben-
druomenei veiklą, projek-
tus.

**- Kokiais prioritetais
vadovaujate skirstydami
lėšas?**

- Fondo lėšos skirstomos
pagal VŽG mokytojų,
moksleivių, tėvų tarybų nu-
matytus programų priorite-
tus, atsižvelgiant į finansines
fondo galimybes.

**-Kokiomis aplinkybėmis
galima kreiptis į rėmimo
fondą ir kaip tai padaryti?**

- Kiekviename rėmimo fondo
posėdyje, kurie nuo vasario

mėnesio numatyti kiekvienu
paskutinimėnesiotrečiadienį,
nuo 18 val. priimsime
ir svarstysime galimybes
finansiška remti moksleivių
ar mokytojų prašymus plan-
uojamiems projektams ar
renginiams. Prašymus(raštu)
galima pateikti direkto-
riui arba tiesiai į posėdį.
Turi būti išdėstytas renginio
ar projekto įgyvendinimo
planas, numatytas lėšų
poreikis, paskirtas atsakin-
gas žmogus finansinėms
operacijoms, kuris turėtų
atsiskaitomąją sąskaitą
banke.

**- Ačiū už informaciją ir
laikraščio rėmimą.**

Vitalija Slušnytė

Detektyvinė popietė Žirmūnų gimnazijoje

2008m. sausio 11
dieną Vilniaus Žirmūnų
gimnazijoje, 315 kabinete,
įvyko tikras stebuklas!
Nepatikėsite! Kūrybingosios
2f klasės dėka atgijo
detektyvų karaliai – Agata
Kristi ir Artūras Konan
Doilis!

Mokinių Jorės ir Brigidos
sukurtos dekoracijos
pavertė kabinetą tikrovišku
žmogžudysčių tyrimų
skyriumi. Žaliuzes užtraukt!
Šviesą išjungt! Muzika,
pirmyn! Vakarėlis prasidėjo.
Įsijautęs galėjai išgirsti seklių
aiškinamas bylas, rezgamus
planus, užuosti pypkės
kvapą... O, taip, įsijautimo

merginoms netrūko. Net
mokytoja Drąsutė R.
susiraukė – Artūro Konan
Doilio kvėpalai pasirodė kiek
per stiprūs, o Agatos Kristi
skrybėlaitė Živilę tiesiog
sužavėjo...

Atrodančios it tikros seklės
Aistė ir Goda vedė renginį.
Monika J. bei Ieva pasakojo
A.K.Doilio gyvenimo ir
kūrybos istoriją. Viktorijos ir
Kamilijos paruošta A.Kristi
detektyvų paroda nustebino
auditoriją... Bet kas gi čia?!
Į mūsų kabinetą įžengė
dar du nepaprasti svečiai
– Šerlokas Holmsas, su
kuriuo supažindino Kamilė,
Viktorija, Indrė, bei Erkiulis

Puaro su palyda – jį pristatė
Monika K. bei Vaiga. Ak,
kaip klausėsi Skirmantė! Net
ausys linksėjo.

Atmosfera įkaito iki
aukščiausio laipsnio!
Atvėsino klasę Danielė, Iveta
bei Gerda apibendrinančiais
viktoringos klausimais,
žaidimais. Sumaniausieji
buvo apdovanoti saldainiais!
Mįslė galvoj, saldainis burnoj
– geriau nebūna... Rydami
paskutinius kąšnius visi
įdėmiai klausėsi jos gyvenimo
istorijos, kurią apžvelgė
Milda, Aušrinė, Eglė A. Na, ir
pabaigoje linksmas filmukas
– apklausa pavadinimu „Ar
skaitote detektyvus?“ Taip

gimnazistus ir mokytojus
apklausė trys mokinės –
Justė, Giedrė, Eglė D.

Taip ir baigėsi
linksmybės. Mokytojos
pasiūlymu 2f klasė surengė
sau dviejų pamokų ilgio
pramogą, kartu susipažino
su populiariosios literatūros
– detektyvų – ypatumais,
o mokytoja atsidėjo
dešimtųjų lietumi... Niekas
nesušlapo, tačiau liko labai
patenkinti. O jūs pavydite?
Nepavydėkite, patys
suorganizuokite savo klasei
tokį detektyvinį vakarėlį!
Arba tiesiog pajauskite –
galbūt detektyvai yra daug
arčiau, nei jums atrodo...

Seklė Gerda Valentaitė iš 2f

VŽG laikraštis:
Aistė Lingytė
Agota Stašytė
Vitalija Slušnytė
Rusnė Kriaučiūnaitė
Raminta Kabelkaitė
Kotryna Šeduikytė
Eglė Strackaitė
Rūta Kuzmickaitė
Kazimieras Celiešius

Elektroninę laikraščio versiją galite rasti adresu:

www.vzg.lt

Turi idėjų straipsniui? Nori aprašyti savo mylimiausią mokytoją, talentingą klasioką ar
šiaip šiltą žmogų? O galbūt matai problemų, į kurias reikėtų atkreipti VŽG visuomenės
dėmesį? Rašyk redaktoriui: kazimieras@gmail.com

**MUS REMIA VILNIAUS ŽIRMŪNŲ
GIMNAZIJOS RĖMIMO FONDAS**

Mūsų adresas:
laikrastis@vzg.lt

VŽG laikraštis
2008 m. vasaris
11 numeris

VŽG
Vasaris

Rūtos Kuzmickaitės
nuotraukos iš **Užgavėnių**.

Geriausios mokytojų mintys

„Edgarai, persėsk į VIP suolą.“ Persėdus: „Na va, kai sėdi čia, tai dirbi kaip Swarovski deimantukas.“

Mokytoja, padariusi klaidą: „Ir Dievai kartais klysta ...“

Ta pati mokytoja: „Aš atsimenu, kaip mano pradinių klasių mokytoja ėjo į tualetą... Aš galvojau, kad dievai į tualetą nevaikšto.“

„Apręgtas vadovėlis yra stipresnis.“

„Aš teigiū, kad Žemėje visi žmonės atvyko iš kosmoso.“

„Aš neprieštarauju, jei mokiniai nusirašineja protingai ir aš nematau.“

„Kiek klasėje yra galvų?“

Mokytojas, stovėdamas su kempine rankoje: „Gerai, nuvalau tas visas nesąmones ...“

„Ar jūs apsiraminsit?! Kaip gyvatės šiukšlyne.“

Moksleivis: „Mokytoja, man lietuvių kalbos mokytoja sakė, kad nemoku rašyti.“

Mokytoja atsako: „Taip, tai problema visiems“.

Mokytoja: „Kas atlieka darbą?“

Moksleivis atsako: „Judantys dalykėliai.“